

Eerste versie advies grondslagen ingrijpen toelatingen op basis van imidacloprid voor bespreking met Johan op woensdag 1 juni 2016.

Adviesvragen

Welke grondslagen zijn er voor het Ctgb om in te grijpen in de toelatingen van middelen op basis van imidacloprid?

Kan het Ctgb naast intrekken of wijzigen ook schorsen of een tijdelijke maatregel opleggen?

Feiten¹:

- De norm wordt nog steeds substantieel overschreden.
- De verplichting van waterzuivering voorafgaande aan lozing op oppervlaktewater of riool is niet effectief: er wordt niet of nauwelijks gezuiverd, terwijl er wel wordt geloosd.

(pm Nog niet meegenomen:

De aanpak van de andere toelatingen met waterzuiveringsverplichting. De conclusie in deze zaak dat de verplichting tot waterzuivering niet effectief is, geldt logischerwijs ook voor die middelen (consistentie). Evenwel de verschillen zijn oa:

- Die conclusie volgt niet uit de nu bekende bronnen (die gaan over imidacloprid).
- Er is niet altijd sprake van een overschrijding van de norm. Wel bij Vertimec en Pirimor (Bestrijdingsmiddelenatlas).
- De communicerende vaten van de toepassing met thiacloprid (Calypso). Afname gebruik imidacloprid leidt tot toename gebruik thiacloprid.

Samenhang moet tijdig worden bekeken (gelijkheidsbeginsel, geloofwaardigheid) ivm wisselwerking/een andere onderbouwing voor de aanpak van de middelen obv imidacloprid.)

Onderbouwing van de noodzaak tot ingrijpen op grond van art. 44 of 71 Vo.1107/2009

Art 44

Omdat de verplichting van waterzuivering niet effectief is gebleken - er wordt immers niet/nauwelijks gezuiverd voorafgaande aan lozing op oppervlaktewater of riool - kan het Ctgb aanvoeren dat niet voldaan is aan artikel 44, derde lid, onder c. Zie de bijlage voor de letterlijke tekst. Bovendien is er nog steeds sprake van een substantiële overschrijding van de norm. Er wordt derhalve niet voldaan aan een voorwaarde in de toelating.

Voor zover bekend heeft het Ctgb deze grond niet eerder gebruikt. De toelatinghouder en de sector kunnen hiertegen aanvoeren dat de verplichting een voorschrift en geen toelatingsvoorwaarde is. Deze verplichting is evenwel opgelegd om de normoverschrijding teniet te doen. Zonder deze verplichting zou dit gebruik niet zijn toegestaan. De normoverschrijding en de noodzaak tot deze maatregel is bij de eerdere besluiten waarin deze maatregel is opgelegd en gewijzigd telkens onderbouwd. Voor zover daartegen geen bezwaar is aangetekend (**pm** stand van zaken imi) staat dat oordeel rechtens vast. En zou de norm zelf dus geen onderwerp van discussie zijn. Ware het niet dat Bayer nu lijkt te komen met onderzoek dat een strengere toets (gevoeligere organismen) inhoudt en toch komt op een lagere norm. Dat onderzoek zal moeten worden meegenomen (**pm** alleen in de toelating van Bayer?).

Procedure hoor-wederhoor

¹ Voor dit advies worden deze feiten als vaststaat beschouwd. In het concept-besluit zullen de feiten uiteraard moeten worden aangetoond/onderbouwd. En de rechter zal dat desgevraagd toetsen.

Bij het gebruik van artikel 44 wordt ingevolge het Bestuursreglement regeling toelating een ontwerpbesluit vier weken ter inzage gelegd (artikel 10). Voorafgaand aan de terinzagelegging wordt in de Staatscourant het onderwerp van het ontwerpbesluit gepubliceerd. De toelatinghouder en desgewenst andere belanghebbenden zoals in casu waarschijnlijk LTO worden daarbij in de gelegenheid gesteld een zienswijze naar voren te brengen. Binnen 16 weken wordt uiteindelijk een besluit genomen. Dit is een traject dat enige tijd in beslag neemt en waarbij naar buiten toe bekend wordt gemaakt dat er (mogelijk) een wijzigings- of intrekkingbesluit wordt genomen.

Art. 71

De Verordening voorziet met artikel 71 in het treffen van een noodmaatregel indien duidelijk is dat een toegelaten gewasbeschermingsmiddel waarschijnlijk een ernstig risico inhoudt. Zie de bijlage voor de tekst. Een lidstaat kan in voorkomend geval met het oog op het voorzorgsbeginsel op grond van artikel 69 jo. 71 van de Verordening een noodmaatregel nemen, vooruitlopend op een beslissing van de Europese Commissie op een verzoek van de Lidstaat om een maatregel te nemen.

Dit is een procedure die gevolgd kan worden wanneer gezien de ernst van de mogelijke risico's de uitkomst van een procedure op grond van artikel 44 niet afgewacht kan worden. Dat is de tot nu toe gehanteerde lijn (metam-natrium waarvan het College onlangs met de beslissing op bezwaar heeft ingestemd en de bollendompelzaken) met als uitkomst dat in de metam-natrium zaak sprake was van een dermate ernstig risico dat ingrijpen op grond van art. 71 noodzakelijk was. In de bollenzaak moet eerst nog verder onderzoek worden afgewacht voordat deze conclusie kan worden getrokken.

Kan schorsing of een tijdelijke maatregel?

Op grond van artikel 44 (in combinatie met artikel 4 Wgb) is het Ctgb bevoegd de toelating (of een toepassing) in te trekken of te wijzigen. Hier is het evenwel de vraag of het Ctgb ook een tijdelijke maatregel kan opleggen of tijdelijk de toepassing kan schorsen (of een combinatie van die twee). Het Ctgb zou dat graag willen, mits voldoende grondslag, omdat tijdelijk ingrijpen meer recht doet aan de situatie: waterzuivering is immers mogelijk (haalbaar en betaalbaar²) en er zijn al eerder en bij herhaling afspraken over gemaakt³ met de sector om dat daadwerkelijk te gaan doen. Bij een tijdelijke maatregel krijgt de sector nog gedurende een bepaalde termijn de kans om waterzuivering in te voeren, en kan daarna of daardoor gebruik blijven maken van deze middelen voor de bedekte teelt.

Een expliciete grondslag om op basis van artikel 44 tijdelijke maatregelen te nemen is er niet. Ook is er over art. 44 geen eerder precedent (een uitspraak van de rechter). We weten daardoor niet of de rechter zal oordelen dat het Ctgb hiertoe bevoegd is.

- Vóór pleit de redenering dat degene die bevoegd is tot het meerdere zoals intrekking, ook bevoegd is tot minder zware maatregelen zoals schorsing mag. Daar zijn ook voorbeelden van: in het kader van art 6:16 Awb heeft de rechter bepaald dat een bestuursorgaan zelf een besluit hangende bezwaar of beroep mag schorsen, en dat daar geen expliciete grondslag voor nodig is (**pm** meer voorbeelden opzoeken).

- De wetsgeschiedenis van de implementatie van de Vo gaat hier helaas niet op in en biedt dus geen nadere informatie. Voorstel is om EZ te vragen om na te gaan of dit punt aan de orde is geweest bij de totstandkoming van de Vo.

-Tegenargument is dat de Vo. een expliciete schorsingsbevoegdheid kent, die gekoppeld is aan strikte voorwaarden. Een a-contrario redenering zou dan inhouden dat een schorsing/tijdelijke maatregel op

² Hiervoor is de beoordeling van oa het Lei heel relevant. Nog te beoordelen.

³ Vindplaats nog toevoegen

basis van art. 44 niet mogelijk is. Schorsing zou in die visie uitsluitend onder de voorwaarden van art. 71 zijn toegestaan. Die redenering vindt steun in de nationale wet: de Wgb spreekt alleen in art. 39 van schorsing, en dat artikel is uitdrukkelijk uitsluitend aan art. 71 gekoppeld. In de wetsgeschiedenis staat daarover onder meer “Deze voorziening wordt noodzakelijk geacht voor het geval artikel 44 van de verordening, die ook een bevoegdheid bevat voor het college om een bestaande toelating te herzien onvoldoende soelaas biedt.”⁴

Voor schorsing op basis van artikel 71 van de Vo. is nodig dat duidelijk is dat gebruik waarschijnlijk een ernstig risico oplevert. Kort gezegd moet er sprake zijn van een ernstige overschrijding, waarvan er aanwijzingen zijn dat deze waarschijnlijk leidt tot risico's die ingrijpen rechtvaardigen. Alleen overschrijding is onvoldoende, het moet daarnaast gaan om waarschijnlijk ernstige gevolgen. De wetsgeschiedenis benoemt dat als volgt: “Indien op grond van nieuwe informatie die bekend wordt nadat een werkzame stof is goedgekeurd of nadat een middel is toegelaten, het zeer waarschijnlijk wordt dat de goedgekeurde werkzame stof of het toegelaten middel een ernstig risico inhoudt voor de gezondheid van mens of dier of voor het milieu, zal de minister van Landbouw, Natuur of Voedselkwaliteit dit aan de Europese Commissie melden met het oog op een Europees besluit omtrent het gebruik of de verkoop van de stof of het middel. De Commissie onderzoekt het geleverde bewijsmateriaal. Indien de situatie zodanig urgent is dat een Europees besluit niet kan worden afgewacht, kan het College op grond van artikel 39 van het wetsvoorstel nationale beperkingen stellen aan het op de markt brengen of het gebruik van een gewasbeschermingsmiddel, totdat een communautair besluit omtrent het gewasbeschermingsmiddel is genomen. Een algeheel verbod is de meest vergaande beperking. Of het College daartoe zal besluiten, hangt af van de bekende informatie.”⁵

-Daarvóór pleit dat er nog steeds sprake is van een substantiële overschrijding. En dat de eerdere maatregelen niet effectief zijn. Het gebruiksvoorschrift werkt dus niet. Er wordt op grote schaal illegaal geloosd⁶. Dus zijn snel maatregelen nodig. De rechter zal deze argumenten slechts marginaal toetsen. Dat houdt in dat hij kijkt of het Ctgb in redelijkheid tot dit besluit is kunnen komen. Er is dus een grote mate van beleids- en beoordelingsvrijheid.

-Tegenargument is dat in de brieven naar de TK uitdrukkelijk is aangegeven dat alleen bij een gelijkblijvende of groter wordende overschrijding artikel. 71 wordt ingezet (**pm** vindplaats invoegen). De sector kan dat zien als een schending van een toezegging.

Complicerende factoren oa:

- Het nieuwe onderzoek van Bayer kan de noodzaak voor optreden en daarmee de basis voor schorsing te niet doen. Beoordeling van dat onderzoek duurt evenwel nog even: en heeft dus ook pas later mogelijke effect. Mits niet te lang wordt gewacht is het Ctgb bevoegd tot ingrijpen. Tenzij nu al heel duidelijk is dat de norm inderdaad kan worden verlaagd en dat daarmee de overschrijdingen dus ook veel kleiner worden. Dan is het niet redelijk en zeer onzorgvuldig dat het Ctgb ingrijpt.
- Beperkingen in gebruik voor kassen op basis van art. 44 hebben niet alleen een zonaal, maar een Europees breed effect. Hoe dat precies werkt moeten nog worden nagegaan. Voor artikel 71 is dat effect in andere lidstaten er alleen als de Europese Commissie dat met een noodmaatregel bepaalt. Onze aanpak kan dus gevolgen hebben voor toelatingen in andere lidstaten.
- Voor een schorsing op grond van art. 44 is het logisch dat de hoor-wederhoor procedure van art. 44 en het Bestuursreglement wordt gevolgd. Het niet volgen ervan leidt tot een extra afbreukrisico in een

⁴ MvT bij de implementatie van Vo 1107/2009 Kamerstukken 32372 nr. 3

⁵ Kamerstukken 32 372 nr. 6 Nota nav. Verslag

⁶ Duidelijke bronnen nodig

procedure bij de rechter. Namelijk het verwijt van onzorgvuldig handelen. Het wordt dus afgeraden om hoor-wederhoor achterwege te laten.

Vanwege deze onzekerheden wordt geadviseerd de stap van advies vragen aan de LA in te bouwen, en bij EZ nadere informatie in te winnen over de wetsgeschiedenis en de totstandkoming van de art. 44 en 71 van de Vo. Met als vraag: wat precies heeft de wetgever indertijd beoogd, hoe kunnen we daar met de huidige stand mee om gaan?

Eerste aanzet inhoud van de schorsing en voorwaarden rondom opheffing daarvan

Het idee nu is een drietrapstraket.

Onderdeel 1: Schorsing van het gebruik in de bedekte teelt tot ... (zie hieronder).

Onderdeel 2: Bedrijven die aantoonbaar op een werkende zuiveringsinstallatie (op eigen bedrijf of collectief) lozen of een gesloten systeem hebben, vallen niet onder dit tijdelijke verbod mits:

- aanwezigheid van werkende en aangesloten apparatuur die aan de eisen voldoet is voorafgaand aan gebruik gecheckt. Op te leggen via een meldplicht zoals we ook bij metam-natrium hebben gedaan. Rol Nvwa namens Ctgb De uitvoering is tijdrovend, vatbaar voor bezwaar etc. en moet nog nader worden bekeken.
- tijdstip gebruik wordt ook gemeld: ivm controle/monsterneming.
- verder uitwerken in overleg met de Nvwa (oa wie betaalt deze extra inzet van de Nvwa?)
- welke apparaten etc.

Een dergelijke meldplicht is gebruikelijk bij bv proefontheffingen op basis van art. 37 Wgb. Deze meldplicht houdt in dat het bedrijf vooraf meldt wanneer en hoeveel er wordt toegepast, zodat controle kan plaatsvinden. Voordeel van deze meldplicht is dat de schade voor de sector beperkt wordt: bedrijven kunnen immers blijven gebruiken mits zij voldoen aan de voorwaarden. En de bal ligt bij de sector: zij leveren aan de Nvwa aan welke installaties werken en gecertificeerd zijn. De bedrijven die deze installaties hebben melden zich zelf aan bij de Nvwa en staan dus open voor controle. Op deze wijze handelt het Ctgb proportioneel en wordt zowel het belang van het milieu als de sector gediend. Belangrijke argumenten straks bij de rechter.

Wanneer kan het Ctgb de schorsing opheffen: koppelen aan een datum lijkt niet mogelijk/handig. Dus wordt het waarschijnlijk een koppeling aan een objectief vast te stellen voorwaarde. Valkuil is de gedachte dat de schorsing kan worden opgeheven als de overschrijding nihil is, vast te stellen door het Ctgb op basis van x onderzoek. Immers de maatregel van zuivering is ook daarna nodig om de overschrijding teniet te blijven doen/te voorkomen. Dus de tegenredenering dat er dan geen grondslag meer zou zijn voor het gebruiksvoorschrift van zuivering gaat niet op.

Daarom is nu het idee: de schorsing wordt opgeheven als alle bedrijven die deze middelen in hun kassen willen gebruiken inderdaad aantoonbaar zijn aangesloten op een werkende installatie (al dan niet collectief) of een gesloten systeem hebben. (praktische uitwerking oa lijst bijhouden zodat controle mogelijk is en aantallen te vergelijken zijn met cijfers van LTO bv.) En dat de overschrijding nihil is: immers dan is het illegale gebruik ook daadwerkelijk beëindigd. Of als het nieuwe voorschrift in wordt gevoerd.

Onderdeel 3: We zullen immers tegelijkertijd een wijziging van het huidige voorschrift moeten inzetten, op basis van art. 44, al dan niet op verzoek van de toelatinghouder. Met als reden dat de koppeling van verplichte waterzuivering met lozing niet handhaafbaar is gebleken. In die procedure kan ook worden bekeken of het nodig is om de meldplicht permanent op te nemen. Of dat de sector inmiddels werkbaar en controleerbare alternatieven heeft. De totstandkoming zal tijd vragen, maar die is er ook, gezien de schorsing en het gebruik onder voorwaarden daarbij.

Niet uit het oog verliezen: de gebruikelijke weg

Ook via de gebruikelijke weg is dit doel van effectieve waterzuivering te bereiken. Al dan niet op verzoek van de toelatinghouders wordt dan een wijziging op grond van art. 44 ingezet. Inhoudende een verbod op gebruik in bedekte teelt tenzij voldaan wordt aan een (tijdelijke) meldplicht. Die meldplicht wordt dan later weer vervangen door een goed werkend nieuw voorschrift, gekoppeld aan bewijzen van massale zuivering. Een en ander verder uit te werken, langs dezelfde inhoudelijke stappen als hierboven. De vraag is of deze procedure, zonder schorsing dus, zoveel langer zal zijn/minder effectief is of minder daadkrachtig overkomt.

Resumerend

De vraag is of het onder deze omstandigheden “duidelijk is dat er waarschijnlijk ernstige risico’s zijn voor het gebruik” zoals vereist is voor een schorsing op basis van artikel 71. Het eerdere beleid van het Ctgb wordt daardoor gemitigeerd: immers zó acuut en ernstig als bij metam-natrium en mogelijk ook de bollen is de situatie rondom deze lozingen van imidacloprid zonder waterzuivering niet. Voordeel is wel dat hoor-wederhoor etc korter duurt. De vraag is evenwel of verkorten/weglaten van hoor-wederhoor op grond van deze omstandigheden echt nodig en gerechtvaardigd is.

Een schorsing op grond van art. 44 brengt een extra afbreukrisico met zich omdat niet vaststaat dat het Ctgb deze bevoegdheid heeft. Voor de sector dus een extra grondslag voor bezwaar en beroep. Ook hoort daar hoor-wederhoor bij, en dat duurt dus langer.

Het zou goed zijn als het Ctgb de duidelijkheid krijgt of deze bevoegdheid er op grond van art. 44 is. Of evenwel juist deze zaak daar geschikt voor is, zal het College zelf moeten afwegen. Vóór pleit: welke zaak zou dan wel geschikt zijn, tegen pleit: er zijn al genoeg (juridische en andere) afbreukrisico’s.

Overwogen is nog de optie om beide artikelen als grondslag te noemen voor een schorsing. Maar daartegen pleit het argument in de wetsgeschiedenis dat art. 71 gebruikt kan worden in die gevallen dat art. 44 geen soelaas biedt. Ook wordt het verschil in procedure lastig: immers die van art. 44 duurt langer. En als je voor 71 voor een langere procedure kiest leidt dat mogelijk tot precedentwerking in een volgend geval waarin het Ctgb wel veel haast moet maken. Deze optie is dus niet haalbaar.

Het risico van het kiezen van een onjuiste grondslag is niet alleen dat er vertraging optreedt omdat er een nieuw besluit met de dan hopelijk wel juiste grondslag moet worden gemaakt. Het eerdere besluit van het Ctgb is dan bovendien onrechtmatig. De daaruit voortvloeiende schade (gederfde omzet toelatinghouders, niet kunnen toepassen en mogelijke economische schade daardoor bij de sector) kan bij het Ctgb terecht komen. Die schade wordt uiteindelijk door EZ gedragen. Erger is evenwel de daaruit voortvloeiende imagoschade.

De vraag is dus of het College bereid is dit risico te dragen, in het belang van het optreden in deze zaak. Daarvoor is mede nodig dat er geen andere haalbare opties zijn en dat het optreden proportioneel etc is. Het gaat hier immers om een ultimatum remedium. Er zijn helaas geen vergelijkbare zaken waaraan het Ctgb meer zekerheid kan ontfen.

Randvoorwaarden:

-Alle denkbare opties zullen in het besluit moeten worden besproken en afgewogen. Zodat duidelijk is dat schorsing het enige overgebleven redelijke alternatief is (advies LA, EZ betrekken).

- Vervolgens moet het Ctgb zo goed mogelijk onderbouwen dat deze stap van het Ctgb zorgvuldig, onontkoombaar en proportioneel is.
- Ruimte geven voor inbreng vanuit de sector en de toelatinghouders.
- Op tijd rekening houden met vergelijkbare gevallen en die gelijk of juist verschillend behandelen, afhankelijk van de omstandigheden (consistentie).

Raadzaam is om een roadmap te maken om de snelheid in het traject te houden. Met daarin de duur van de inspraak, de bewijslast die het Ctgb stelt, welke opties mogelijk zijn onder welke voorwaarden, en op welke wijze en door wie dat dan kan worden aangeleverd etc. Heldere communicatie vooraf en tijdens het traject is dus heel belangrijk. Immers dergelijke trajecten hebben de neiging te verzanden in details en daardoor (veel te) lang te gaan duren. Rekken van termijnen is in het belang van betrokkenen, en dus een valkuil voor het Ctgb.

Bijlage: wetteksten

Artikel 44 en 71 Vo (EU) 1107/2009

Art. 44

1. Lidstaten kunnen een toelating te allen tijde opnieuw bekijken indien er aanwijzingen bestaan dat niet langer wordt voldaan aan een van de in artikel 29 genoemde eisen.

Een lidstaat herzielt een toelating wanneer hij concludeert dat het mogelijk is dat de doelstellingen zoals bepaald in artikel 4, lid 1, onder a), iv), en onder b), i), en artikel 7, leden 2 en 3, van Richtlijn 2000/60/EG niet kunnen worden verwezenlijkt.

2. Wanneer een lidstaat voornemens is een toelating in te trekken of te wijzigen, licht hij de houder van de toelating in en biedt hij hem de mogelijkheid om opmerkingen te formuleren of nadere gegevens te verstrekken.

3. In voorkomend geval trekt de lidstaat de toelating in of wijzigt die, wanneer:

- a) niet of niet meer wordt voldaan aan de eisen van artikel 29;
- b) onjuiste of misleidende informatie is verstrekt met betrekking tot de gegevens op basis waarvan de toelating werd verstrekt;
- c) niet voldaan is aan een voorwaarde in de toelating;
- d) de wijze van gebruik en de gebruikte hoeveelheden kunnen worden gewijzigd op grond van de ontwikkeling van de wetenschappelijke en technische kennis; of
- e) de houder van een toelating de verplichtingen uit hoofde van deze verordening niet nakomt.

4. Wanneer een lidstaat overeenkomstig lid 3 een toelating intrekt of wijzigt, licht hij de houder van de toelating, de andere lidstaten, de Commissie en de Autoriteit onmiddellijk in. De andere lidstaten die tot dezelfde zone behoren, trekken de toelating dan eveneens in of wijzigen haar dienovereenkomstig, met inachtneming van nationale voorwaarden en risicobeperkende maatregelen, behalve in gevallen waarin artikel 36, lid 3, tweede, derde en vierde alinea, is toegepast. Artikel 46 is in voorkomend geval van toepassing.

Artikel 69 - Noodmaatregelen

Wanneer duidelijk is dat een goedgekeurde werkzame stof, beschermstof, synergist of formuleringshulpstof of een overeenkomstig deze verordening toegelaten gewasbeschermingsmiddel waarschijnlijk een ernstig risico inhoudt voor de gezondheid van mens of dier of voor het milieu, en dat dit risico niet toereikend kan worden bestreden met maatregelen van de betrokken lidstaat of lidstaten, worden volgens de regelgevingsprocedure van artikel 79, lid 3, op eigen initiatief van de Commissie of

op verzoek van een lidstaat, onmiddellijk maatregelen genomen om het gebruik en/of de verkoop van die stof of dat middel te beperken of te verbieden. Alvorens deze maatregelen te nemen, onderzoekt de Commissie het bewijsmateriaal en kan zij advies van de Autoriteit inwinnen. De Commissie kan een termijn vaststellen waarbinnen een dergelijk advies moet worden verstrekt.

Artikel 70 - Noodmaatregelen in uiterst spoedeisende gevallen

In afwijking van artikel 69 kan de Commissie in uiterst spoedeisende gevallen voorlopig noodmaatregelen aannemen, na de betrokken lidstaat of lidstaten te hebben geraadpleegd en de overige lidstaten in kennis te hebben gesteld. Deze maatregelen worden zo spoedig mogelijk, doch uiterlijk na tien werkdagen, volgens de regelgevingsprocedure van artikel 79, lid 3, bevestigd, gewijzigd, ingetrokken of verlengd.

Artikel 71 - Andere noodmaatregelen

1. Wanneer een lidstaat de Commissie officieel in kennis stelt van de noodzaak om noodmaatregelen te nemen en er geen maatregelen zijn genomen overeenkomstig artikel 69 of 70, kan de lidstaat voorlopige beschermende maatregelen nemen. In dat geval stelt hij de overige lidstaten en de Commissie onverwijld daarvan in kennis.
2. De Commissie legt de aangelegenheid binnen dertig werkdagen volgens de regelgevingsprocedure van artikel 79, lid 3, voor aan het bij artikel 79, lid 1, ingestelde comité met het oog op de verlenging, wijziging of intrekking van de nationale voorlopige beschermende maatregelen.
3. De lidstaat mag zijn tijdelijke beschermende nationale maatregelen handhaven tot communautaire maatregelen zijn vastgesteld.

Uitleg artikel 71 Verordening (EG) 1107/2009

Criterium

Het criterium om een noodmaatregel op te leggen, is dat duidelijk moet zijn dat gebruik waarschijnlijk ernstige risico's met zich meebrengt. Dat gaat niet zover dat het Ctgb hier moet bewijzen dat gebruik concreet ernstige gevolgen heeft,.

Procedure

De procedure eist in principe dat de Lidstaat eerst de Europese Commissie "in kennis heeft gesteld van de noodzaak om noodmaatregelen te nemen" en dat er (nog) geen maatregelen door de Commissie zijn genomen. Afhankelijk van de ernst van de betrokken risico's kan overwogen worden om weinig tijd tussen kennisgeving en eigen noodmaatregel te laten.

Schorsen toelating mogelijk?

Zoals uit artikel 71 Verordening (EG) 1107/2009, maar ook uit artikel 39 Wgb blijkt, is bij het toepassen van deze artikelen mogelijk om een schorsing op te leggen. Dit is ook in lijn met het advies van de Adviescommissie inzake metam-natrium.

Artikel 39 Wgb Tijdelijk beperken of verbieden

Het college kan ter uitvoering van artikel 71, eerste lid, van verordening (EG) 1107/2009 het op de markt brengen of het gebruik van een toegelaten gewasbeschermingsmiddel, met inbegrip van met een gewasbeschermingsmiddel behandeld zaaizaad, of een goedgekeurde werkzame stof, beschermstof, synergist of formuleringshulpstof tijdelijk beperken of verbieden, indien er duidelijke aanwijzingen bestaan dat het gewasbeschermingsmiddel, het met een gewasbeschermingsmiddel behandelde zaaizaad of de stof een ernstig risico inhoudt voor de gezondheid van mens en dier of voor het milieu.